

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyní JUDr. Janou Záviskou v právní věci žalobkyně **B. S.**, zastoupené JUDr. Milanem Orságem, advokátem se sídlem ve Vsetíně, Žerotínova 1114, proti žalovanému **Krajskému úřadu Zlínského kraje** se sídlem Tř. Tomáše Bati 21, Zlín, k žalobě na přezkoumání rozhodnutí žalovaného o **přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu** ze dne 12. června 2012 č.j. KUZL-9218/2012,

t a k t o :

- I. Žaloba **se z a m í t á .**
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů.
- III. Žalovanému **se n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Vymezení předmětu řízení

[1] Žalobkyně byla uznána vinna ze spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen zákon o silničním provozu), pro porušení ust. § 45 odst. 1 téhož zákona, kterého se měla dopustit tím, že

ode dne 19.10.2011, přesně nezjištěné hodiny, do dne 20.10.2011, 11:00 hodin, v obci Hovězí, před domem čp. X skládkou dřeva způsobila překážku v provozu na pozemních komunikacích, a tuto neprodleně neodstranila. Za uvedený přestupek jí byla podle ustanovení § 125c odst. 4 písm. f) zákona o silničním provozu a podle ustanovení § 11 odst. 1, písm. b) zákona o přestupcích uložena pokuta ve výši 1.500,- Kč. Současně jí byla podle § 79 odst. 1 zákona o přestupcích a v souladu s ustanovením § 1 vyhlášky č. 231/1996 Sb. uložena povinnost nahradit náklady spojené s projednáváním přestupku ve výši 1.000,- Kč. Uloženou pokutu byla povinna zaplatit do 1 měsíce a náklady řízení do 15 dnů ode dne nabytí právní moci napadeného rozhodnutí.

[2] Správní orgán I. stupně, Městský úřad Vsetína, odbor správních agend, rozhodl dne 30.12.2011, pod č.j. MUVS12216/2011/OSA/NE/8 tak, že žalobkyni uznal vinnou tím, že ode dne 19.10.2011, přesně nezjištěné hodiny, do dne 20.10.2011, 11:00 hodin, v obci Hovězí, před domem čp. X skládkou dřeva způsobila překážku v provozu na pozemních komunikacích, čímž porušila ustanovení § 45 odst. 1 zákona o silničním provozu, tedy jako fyzická osoba se dopustila přestupku tím, že jiným jednáním, než které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona, a tím se dopustila přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, za což jí byla uložena sankce uvedená v odstavci [1] tohoto rozsudku. Správní orgán v odůvodnění rozhodnutí uvedl, že zjistil z materiálu předloženého Policií ČR, který obsahoval oznámení o přestupku, úřední záznam a fotodokumentaci, že ode dne 19.10.2011, přesně nezjištěné hodiny, do dne 20.10.2011, 11:00 hodin v obci Hovězí před domem čp. X, obviněná skládkou dřeva způsobila překážku v provozu na pozemních komunikacích. Dne 12.12.2011 obviněná před správním orgánem prohlásila, že skládku dřeva tam dala ona, skládka byla umístěna na jejich přístupové cestě, není to žádná veřejná cesta, toto odmítla odklidit na pokyn policie, takže druhý den přijel starosta i s dělníky, dřevo naložili na traktor a odvezli, kdy neví kam. Advokát obviněné uvedl, že v době, kdy dříví bylo uloženo, šlo o pozemek, který byl způsobilý sloužit jako komunikace, ale nebyl zařazen do žádného druhu komunikací a o zařazení „komunikace“ do kategorie požádala obec Hovězí dne 27.10.2011, přičemž pozemek s parcelním číslem 203/4 je uveden v oznámení o zahájení správního řízení o zařazení pozemní komunikace do kategorie místní komunikace a podle jejich názoru, zde nešlo o pozemní komunikaci ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb. Správní orgán odkázal na ust. § 2 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích, podle kterého se pod pojmem pozemní komunikace rozumí dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Jsou-li splněny tyto znaky, jedná se o pozemní komunikaci. Pozemek se stává účelovou komunikací přímo ze zákona, pokud je splněna výše uvedená definice (§ 2 odst. 1 zákona). Z uvedené definice je zřejmé, že pro posouzení, zda je pozemek účelovou komunikací rozhoduje faktický stav, tj. jeho využívání neuzavřeným okruhem osob po delší dobu. V místě u domu čp. X v obci Hovězí nebylo, ani v době, kdy zde bylo na pozemní komunikaci složeno dříví, ani v době kdy byla pořízena fotodokumentace Policií ČR dne 21.10.2011, umístěno žádné zařízení zamezující veřejnému přístupu na ní (plot, zeď, dopravní značka), jedná se tudíž o veřejně přístupnou účelovou komunikaci. Žalobkyně na pozemní komunikaci složila palivové dříví a to takovým způsobem, že dříví zasahovalo

téměř do poloviny šířky komunikace, čímž způsobila překážku v provozu na pozemních komunikacích. Tato skutečnost je zřejmá z fotodokumentace, která byla na místě pořízena Policií ČR. Pokud se týká původce skládky dříví, tak k tomu žalobkyně při projednání přestupku uvedla, že dřevo na toto místo dala ona. Vzhledem k místu, na kterém byla skládka dřeva uložena, vzhledem k jejímu charakteru a vzhledem ke skutečnosti, kdy se žalobkyně označila jako původce dané skládky, je správní orgán toho názoru, že došlo ze strany žalobkyně k porušení ustanovení § 45 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, čímž se dopustila přestupku, podle ustanovení § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Správní orgán při určování druhů sankcí a jejich výměry, přihlédl zejména k oznámení o dopravním přestupku č.j.: KRPZ-63299/PŘ-2011-151517 a k výpovědi žalobkyně. Dále při určování druhů sankcí a jejich výměry, přihlédl správní orgán ke způsobu spáchání přestupku, kdy přestupek byl spáchán konáním na místě veřejně přístupném, kdy se jedná o silnici v okrajové části obce Hovězí, na které je minimální provoz motorových vozidel.

[3] Žalovaný napadeným rozhodnutím v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu rozhodnutí správního orgánu prvního stupně ze dne 30.12.2011 č.j. MUVS12216/2011/OSA/NE/8 ve výroku o vině změnil tak, že konec první věty ve výroku I. doplnil o „a tuto neprodleně neodstranila“. Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu uvedené rozhodnutí správního orgánu v jeho zbytku potvrdil, tj. výrok o sankci a výrok o náhradě nákladů.

Obsah žaloby

[4] Žalobkyně žalobou ze dne 15.8.2012 (u soudu podáno dne 17.8.2012) se domáhala zrušení napadeného rozhodnutí a uložení povinnosti žalovanému k úhradě nákladů řízení ve lhůtě do 3 dnů od právní moci rozsudku. Současně navrhla i zrušení rozhodnutí Městského úřadu ve Vsetíně ze dne 30.12.2011 č.j. MUVS12216/2011/OSA/NE/8. Zpochybnila vyhodnocení skutkového stavu i vyložení právních předpisů správními orgány, konkrétně:

- v době, kdy údajně umístila překážku na pozemní komunikaci, tedy na pozemku p.č. 203/4, nebyla tato komunikace ještě zařazena mezi místní pozemní komunikaci podle § 3 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích, když teprve k 1.11.2011 bylo veřejnou vyhláškou oznámeno zahájení správního řízení o jejím zařazení do kategorie místní komunikace. Oba správní orgány však ponechaly toto zahájené řízení bez povšimnutí, a protože k datu 19.10.2011 ještě nebyla zařazena do příslušné kategorie, prohlásily místo, kde složila dřevo za účelovou komunikaci. Podle jejího názoru nemůže být komunikace na zcela určitém pozemku jednou označena za místní komunikaci a současně za účelovou komunikaci;
- jestliže komunikace na pozemku p.č. 203/4 nebyla ještě zařazena do příslušné kategorie, ač tak dle vyhlášky obce zjevně zařazena měla být, pak se v době před tím, tj. před tímto zařazením do příslušné kategorie komunikace, nemohla dopustit vytýkaného přestupku;

- její dřevo bylo odstraněno nejen z pozemku p.č. 203/4, ale také bylo odstraněno i dřevo složené u oplocení na pozemku, přiléhajícímu k jejímu domu, tj. z pozemku p.č. 2031, což považuje za šikanózní jednání.

Vyjádření žalovaného

[5] Žalovaný k žalobě uvedl, že správní orgány spolehlivě zjistily přesně a úplně skutečný stav věci. K námitce ohledně nesprávného právního výkladu ohledně pozemní komunikace odkázal na argumenty jím použité ve správním řízení. Zdůraznil, že pouze skutečnost, že zatímco účelová pozemní komunikace při naplnění zákonem a judikaturou vymezených znaků vzniká sama o sobě, pak ostatní kategorie pozemních komunikací ke svému vzniku vyžadují rozhodnutí příslušného silničního správního úřadu, což je rovněž podrobně popsáno v rozhodnutí, jak žalovaného, tak i správního orgánu I. stupně. Stejně, tak je zde dostatečně odůvodněno, proč je třeba upřednostnit u pozemní komunikace její faktické znaky, před právním stavem. Správní orgány uvedené místo nijak neprohlásily účelovou pozemní komunikací, pouze konstatovaly, že takto musejí pozemní komunikaci vnímat, neboť ta splňuje potřebné znaky. Podle ust. § 2 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., o pozemních komunikacích ve znění pozdějších předpisů je pozemní komunikace dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti. Naopak místní komunikací se zpravidla stávají účelové pozemní komunikace, neboť se tím vyjadřuje zájem konkrétní obce na tom, aby komunikační potřeba, která se po takového komunikaci fakticky realizuje, byla předmětem vyšší míry ochrany (je ve vlastnictví obce, která pak zajišťuje její údržbu a opravy). S převzetím pozemní komunikace do vlastnictví a péče jsou totiž spojeny nemalé finanční náklady a obec tak stěží bude iniciovat zařízení do kategorie místních komunikací takové cesty, která zatím vůbec neexistuje, pakliže tato není součástí nově budovaného zdroje komunikační potřeby (např. průmyslová zóna, území s rozsáhlou výstavbou obytných nemovitostí, atd.). Žalovaný také podotýká, že z fotodokumentace, která je součástí spisu, může každá osoba při průměrném úsudku na první pohled zjistit, že na pozemku p. č. 203/4 v katastrálním území Hovězí před domem žalobkyně se nachází pozemní komunikace s asfaltovým povrchem sloužící minimálně uživatelům přilehlých nemovitostí ke spojení se sítí ostatních pozemních komunikací. Ohledně toho, že při odstraňování skládky dřeva mělo být šikanózně zajištěno i dřevo, které netvořilo překážku silničního provozu, žalovaný uvádí, že tato okolnost není rozhodnutí pro konstatování, zda se žalobkyně dopustila projednaného přestupku. Žalobkyně navíc byla starostou obce vyzvána k tomu, aby překážku odstranila sama, tudíž se mohla takového situací svojí minimální aktivitou reprezentovanou alespoň verbálním příslibem vyhnout. Namísto toho žalobkyně vystupovala pasivně rezistentním způsobem, jehož důsledky si může přičítat pouze ona sama. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout, přičemž souhlasí s rozhodnutím bez nařízení jednání.

Skutečnosti zjištěné ze správního spisu pro posouzení věci

[6] Dne 31.10.2011 bylo Městskému úřadu Vsetín, odboru správních agend, oddělení přestupkovému zasláno oznámení o přestupku Policií ČR (Krajské ředitelství policie

Zlínského kraje, Územní odbor Vsetín, Obvodní oddělení policie Vsetín) podle § 58 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb. na paní B. S., která je podezřelá z přestupku bezpečnosti a plynulosti silničního provozu podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb. tím, že ode dne 19.10.2011, přesně neurčené hodiny do dne 20.10.2011, 11:00 hodin v obci Hovězí vytvořila před svým domem na místní komunikaci překážku provozu tak, že zde nepovoleně složila dřevo, toto řádně neoznačila a neoznámila a poté odmítla tuto skládku dřeva odstranit, tímto svým jednáním porušila ustanovení § 45 odst. 1,2, zák. č. 361/2000 Sb. Součástí tohoto oznámení byl i úřední záznam sepsaný pprap. M. Š., vrchním asistentem, ve kterém je uvedeno, že byl společně s pprap. S. vyslán dne 20.10.2011 v 11:00 hodin k prověření oznámení do obce Hovězí, kde starosta obce oznámil, že paní S. má před svým domem, na místní pozemní komunikaci skládku dřeva, která není označená a tvoří překážku v provozu. Na místě samém, pak starosta dále uvedl, že na žádost sousedů a samotného starosty o odstranění skládky, jmenovaná nereaguje, odmítá uposlechnout a překážku odstranit. K výzvě policie jmenovaná odmítla skládku dřeva odstranit, a to vše proto, že nesouhlasí s rozhodnutím soudu a Krajského úřadu ve Zlíně, který přiznal vlastnictví parcely p.č. 203/4, na které se místní komunikace svou částí nalézá, obci Hovězí. Toto je již 10 let předmětem občanskoprávního sporu obou stran. Po té ji starosta předal výzvu k odstranění nepovolené skládky, kdy při jejím neuposlechnutí byla tato odstraněna z pozemní komunikace a uložena v místním skladu. Dále přílohou oznámení jsou i dvě fotografie z místa vyobrazující složené dřevo přikryté igelitem a zasahující do pozemní komunikace.

[7] Dne 23.11.2011 bylo žalobkyni doručeno oznámení o zahájení řízení o přestupku a předvolání k ústnímu jednání na 12.12.2011 s procesními poučeními. K ústnímu jednání se dostavila žalobkyně spolu se svým advokátem. Uvedla, že skládku dřeva tam dala ona, byla umístěna na jejich přístupové cestě, není to žádná veřejná cesta. Není řádně zkolaudovaná. Policii k jejich výzvě sdělila, že nic nebude uklízet, druhý den přijel starosta i s dělníky, kdy naložili dřevo na traktor a dřevo odvezli. Předložila vyjádření o 5 listech + 1x fotografie. Zástupce žalobkyně uvedl, že v době, kdy dříví zde bylo uloženo, šlo o pozemek, který byl způsobilý sloužit jako komunikace, ale nebyl zařazen do žádného druhu komunikací a o zařazení do kategorie požádala obec 27.10.2011. Nešlo tedy o pozemní komunikaci ve smyslu zákona č. 13/1997 Sb., a tudíž se paní S. nemohla dopustit přestupku, kterým by bránila v provozu na pozemní komunikaci. Na závěr byli po poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu seznámeni s podklady pro rozhodnutí. Ve svazku listin, které u ústního jednání předložila je mimo jiné i její písemné vyjádření, ve kterém v podstatě uvedla, že soudní řízení ohledně parcely č. 203/4 pokračuje, bylo podáno dovolání, dále oznámení o zahájení správního řízení o zařazení pozemní komunikace do kategorie místní komunikace ze dne 1.11.2011, kdy ve výčtu uvedených pozemních komunikací je i parcela p.č. 203/4.

[8] Dne 30.12.2011 bylo vydáno rozhodnutí sp.zn. MUVS12216/2011/OSA/NE/8.

[9] Proti rozhodnutí orgánu I. stupně bylo podáno u téhož správního orgánu dne 23.1.2012 odvolání, ve kterém uvedla, že na pozemku p.č. 203/4 je stavba-asfaltová vozovka, která však nebyla dne 20.10.2011 ještě kolaudována, nebyla předána do

provozu a nemohla být tudíž jako komunikace užívána. Jestliže vozovka nebyla zkolaudována, pak se jedná o stavbu vozovky, která ještě nemohla být užívána jako dopravní cesta. K zařazení do kategorie komunikace podle § 3 odst. 1 zák. č. 13/1997 Sb. mělo být teprve rozhodováno silničním správním orgánem, a to na základě žádosti Obce Hovězí ze dne 1.11.2011. Odvolací orgán vydal napadené rozhodnutí dne 12.6.2012.

Právní úprava

[10] Podle ust. § 2 zákona č. 13/1997 Sb. (pozemní komunikace a jejich rozdělení) odst. (1) pozemní komunikace je dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, včetně pevných zařízení nutných pro zajištění tohoto užití a jeho bezpečnosti.

Podle odst. (2) pozemní komunikace se dělí na tyto kategorie:

- a) dálnice,
- b) silnice,
- c) místní komunikace,
- d) účelová komunikace.

[11] Podle ust. § 3 zákona č. 13/1997 Sb. (zařazování pozemních komunikací do jednotlivých kategorií a tříd a jejich změny)

odst. (1) o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace rozhoduje příslušný silniční správní úřad na základě jejího určení, dopravního významu a stavebně technického vybavení.

odst. (2) dojde-li ke změně dopravního významu nebo určení pozemní komunikace, rozhodne příslušný silniční správní úřad o změně kategorie.

odst. (3) v případě, kdy změna kategorie pozemní komunikace vyžaduje změnu vlastnických vztahů k pozemní komunikaci, může příslušný silniční správní úřad vydat rozhodnutí o změně kategorie pouze na základě smlouvy o budoucí smlouvě o převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci uzavřené mezi stávajícím vlastníkem a budoucím vlastníkem. Do doby převodu vlastnického práva k dotčené pozemní komunikaci vykonává všechna práva a povinnosti k této pozemní komunikaci její dosavadní vlastník.

[12] Podle § 7 odst. 1 zák. č. 13/1997 Sb. (účelová komunikace) účelová komunikace je pozemní komunikace, která slouží ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků těchto nemovitostí nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními pozemními komunikacemi nebo k obhospodařování zemědělských a lesních pozemků. Příslušný silniční správní úřad může na návrh vlastníka účelové komunikace a po projednání s příslušným orgánem Policie České republiky upravit nebo omezit veřejný přístup na účelovou komunikaci, pokud je to nezbytně nutné k ochraně oprávněných zájmů tohoto vlastníka. Úprava nebo omezení veřejného přístupu na účelové komunikace stanovené zvláštními právními předpisy tím není dotčena.

[13] Podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu fyzická osoba se dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích jiným jednáním, než

které je uvedeno pod písmeny a) až j), nesplní nebo poruší povinnost stanovenou v hlavě II tohoto zákona.

[14] Podle ust. § 45 odst. 1 zákona o silničním provozu kdo způsobil překážku provozu na pozemních komunikacích, musí ji neprodleně odstranit; neučiní-li tak, odstraní ji na jeho náklad vlastník pozemní komunikace.

Právní posouzení věci samé

[15] Ode dne 19.10.2011, přesně nezjištěné hodiny, do dne 20.10.2011, 11:00 hodin, v obci Hovězí, před domem čp. X, skládkou dřeva způsobilá žalobkyně překážku v provozu na pozemních komunikacích, a tuto neprodleně neodstranila.

[16] V prvé řadě soud nezpochybňuje, přesto že v žalobě se uvádí, že *údajně* umístila překážku na pozemní komunikaci, že tuto na předmětné komunikaci umístila žalobkyně, neboť z obsahu spisové dokumentace správních orgánů toto je zcela prokazatelné a žalobkyně toto ve správním řízení i v soudním řízení nezpochybnila. Zásadní otázkou sporu je druh pozemní komunikace nacházející se na pozemku 203/4 z pohledu zákona č. 13/1997 Sb.

[17] S odvoláním na ust. § 2 zákona o pozemních komunikacích (viz odstavec 10 tohoto rozsudku) je pozemní komunikace dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci, přičemž se pozemní komunikace (také veřejná cesta) člení na dálnice, silnice, místní komunikace a účelové komunikace. Z tohoto ustanovení tedy jednoznačně je nutno dojít k závěru, že účelová komunikace, tak jako ostatní vyjmenované kategorie pozemní komunikace, slouží k užití silničních a jiných vozidel a samozřejmě i chodců a podléhá režimu obecného užívání pozemních komunikací. Ke vzniku pozemní komunikace není vždy třeba akt správního orgánu, neboť mnohdy veřejná cesta vzniká živelně, dlouhodobým užíváním. Zákon o pozemních komunikacích s takovou eventualitou počítá, neboť v ust. § 3 cit. zákona je dána povinnost o zařazení pozemní komunikace do kategorie dálnice, silnice nebo místní komunikace rozhodnout příslušným silničním správním úřadem, tato povinnost není dána ve vztahu k účelové komunikaci. V této souvislosti soud odkazuje na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 2. května 2012 čj. 1As 32/2012-42, ve kterém je doslova uvedeno: *Z právní úpravy lze dovodit, že komunikace bude mít charakter účelové pozemní komunikace, a to ex lege, bude-li naplňovat zákonem vymezené pojmové znaky pozemní komunikace (§ 2 odst. 1 zákona o pozemních komunikacích) a současně pojmové znaky účelové pozemní komunikace vymezené v § 7 odst. 1 věta první cit. zákona (resp. v § 7 odst. 2 věta první). Pro účelové pozemní komunikace platí stejně jako pro ostatní pozemní komunikace, režim tzv. obecného užívání (§ 19 zákona o pozemních komunikacích). Obecné užívání lze podřadit pod pojem „veřejné užívání“, právní teorií definovaný jako „užívání všeobecně přístupných materiálních statků, které odpovídají jejich účelovému určení, předem neomezeným okruhem uživatelů“ (cit. Hendrych, D. a kol. Správní právo. Obecná část. 6. vydání. Praha : C. H. Beck, 2006, s. 303 - 304). Obecné užívání účelové pozemní komunikace spočívá v možnosti každého tuto komunikaci – v mezích předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích a za podmínek stanovených zákonem*

o pozemních komunikacích – bezplatně užívat, a to způsobem obvyklým a k účelům, ke kterým je tato komunikace určena (rozsudek NSS ze dne 16. 5. 2011, č. j. 2As 40/2011 – 99).

[18] Soud vzhledem k obsahu správního spisu nezpochybňuje, že předmětná pozemní komunikace byla k datu 19.10.2011 účelovou komunikací, neboť z fotosnímku založeném ve správním spise je nepochybné, že cesta je zřetelná, její povrch je upraven snad dokonce je vyasfaltovaná, jejím vlastníkem je samotná obec Hovězí a to, že splňuje i další znaky účelové komunikace, jako je nutná komunikační potřeba či spojení s ostatními nemovitostmi či dalšími pozemními komunikacemi dosvědčuje jednak zahájené správní řízení o jejím zařazení do kategorie místní komunikace, ale dosvědčila to i sama žalobkyně u jednání soudu. Jestliže pozemní komunikace naplňuje znaky uvedené v § 7 odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., pak se jedná o účelovou komunikaci, a to i v případě, že o charakteru této pozemní komunikace nebylo vydáno správní rozhodnutí. Tento charakter zůstává zachován až doby, kdy bude pravomocně rozhodnuto o tom, že tato pozemní komunikace je místní komunikací.

[19] Soud přisvědčil žalobkyni, že v době, kdy umístila na pozemní komunikaci překážku, nebyla tato ještě místní komunikací, neboť řízení o začlenění označené komunikace do kategorie místní komunikace bylo zahájeno až v listopadu 2011, nicméně vzhledem k uvedenému v odstavci 17 a 18 tohoto rozsudku, to nemá na vytýkané jednání žádný vliv, neboť i na účelové komunikaci jako na každé pozemní komunikaci je nutno ctít práva a povinnosti daná zákonem o provozu na pozemních komunikacích.

[20] Žalobkyně ve správním řízení nezpochybnila, že na uvedenou komunikaci umístila skládku dřeva a odmítla k výzvě policie tuto odstranit; tato byla odstraněna až následující den starostou a dělníky (viz protokol o ústním jednání ze dne 12.12.2011). V posuzované věci je tak nesporné, jakého jednání se měla žalobkyně dopustit, otázkou však je, zda takové jednání naplnilo skutkovou podstatu přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu.

[21] S odkazem na odst. 13 tohoto rozsudku se fyzická osoba dopustí přestupku, nesplní-li povinnost stanovenou v hlavě II zákona o silničním provozu. V hlavě II, konkrétně ustanovení § 45 odst. 1 ukládá povinnost neprodleně odstranit překážku provozu na pozemních komunikacích. Neodstranila-li žalobkyně neprodleně překážku na účelové komunikaci, pak porušila cit. ust. § 45 odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb. Formální znaky přestupku tak byly naplněny. Krajský soud dále vyjadřuje přesvědčení, že žalobkyně naplnila i materiální znak přestupku, a to ochrana společnosti (zde organizace dopravy na pozemní komunikaci). Naplnění tohoto znaku soud vyhodnotil i při skutečnosti, že žalobkyně překážku, kterou neodstranila, vytvořila na účelové komunikaci. Jak již výše mnohokrát zdůrazněno, i účelová komunikace je druhem pozemní komunikace a i k ní se vztahuje povinnost zajištění bezpečnosti. Z vyjádření žalobkyně na místě samém i v průběhu správního řízení, je nezpochybněno, že si byla vědoma skutečnosti, že překážku vytvořila na pozemní komunikaci, majitelem které je Obec Hovězí.

Závěr

[22] S ohledem na výše uvedené soud neshledal pochybení správního orgánu při vyhodnocení skutkového stavu a neshledal pochybení ani ve výkladu právních předpisů v této věci. Správní orgány své povinnosti zjistit přesně a úplně skutečný stav věci a za tím účelem si opatřit podklady pro vydání rozhodnutí dostály.

[23] Pokud se týká námitky ohledně odvozu dřeva z jiného pozemku než z pozemku p.č. 203/4, tou se soud nezabýval, neboť podle jeho názoru je pro projednávanou věc bezpředmětná, neboť nesouvisí se skutkovou podstatou daného přestupku.

[24] Ze všech výše uvedených důvodů tedy krajský soud podanou žalobu podle § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl, přičemž v souladu s ust. § 75 s.ř.s. vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu a soud přezkoumal napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů.

[25] O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle § 60 odst. 1 s.ř.s. s přihlédnutím k tomu, že plně procesně úspěšný žalovaný se při jednání soudu výslovně náhrady nákladů řízení vzdal.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotovení u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodu uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnuto doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Ostravě dne 29. dubna 2013

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně